

KRISTOVO KRÁLOVSTVÍ

JE DAR NABÍDNUTÝ
LIDEM VŠECH ČASŮ

Již od chvíle zvěstování byl Ježíš označován jako „král“ v mesiášském slova smyslu, to znamená jako dědic Davidova trůnu a podle zaslíbení proroků ten, jehož království nebude mít konce (srov. Lk 1,32-33). Během svého veřejného života Ježíš založil nové království, které „není z tohoto světa“ (Jan 18,36), a nakonec je v plnosti uskutečnil svou smrtí a svým vzkříšením. Když se Vzkříšený zjevil apoštolům, řekl: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi“ (Mt 28,18). Tato moc vyvěrá z lásky, kterou Bůh plně projevil v oběti svého Syna. Kristovo království je dar nabídnutý lidem všech časů, **aby žádný, kdo uvěří ve vtělené Slovo, nezahynul, ale měl život věčný**“ (Jan 3,16). Proto Kristus v poslední knize Bible, v Apokalypse, prohlašuje: „Já jsem alfa i omega, první i poslední, začátek i konec“ (Zj 22,13).

*Zpracováno podle knihy „365 dní s Benediktem XVI.“,
kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno.*

„BOŽÍ KRÁLOVSTVÍ“, „BOŽÍ VLÁDA“ NEZNAMENAJÍ NĚJAKÉ KRÁLOVSTVÍ, KTERÉ PŘIJDE AŽ JEDNOU ...

Ježíšova oblíbená slova: „Boží království“, „Boží vláda“ neznamenají nějaké království, které jednou přijde, ale znamenají skutečnost, že **rozhodujícím pro náš život a naše jednání se musí stát Bůh**. Za to se modlíme, když říkáme: Přijď království tvé; nemodlíme se za něco vzdáleného, co si vlastně ani nepřejeme prožít. Prosíme o to, aby Boží vůle určovala naši vůli, a Bůh tak panoval ve světě; modlíme se tedy za to, aby rozhodující roli v uspořádání světa hrály láska a spravedlnost. Taková prosba se obrací samozřejmě v první řadě k Bohu, ale burcuje také naše vlastní srdce. Chceme to skutečně? Směřujeme k tomu svůj život? Pokud budou všichni uvažovat a žít podle Boha, pak si budeme všichni rovni, budeme svobodní a tehdy vznikne skutečné bratrství.

*Zpracováno podle knihy „365 dní s Benediktem XVI.“,
kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno.*